

Vojtěch Liederhaus

Musím se přiznat, že před odjezdem na stáž do Irského Corku jsem byl trochu nervózní. I když jsem si zjišťoval informace od spolužáků, kteří už stáž absolvovali, přeci jen jsem jel do pro mě neznámého prostředí. Čekala mě daleká cesta a asi největší obavu jsem měl z přesunu z Dublinského letiště na autobusové nádraží a dále do Corku autobusem.

Do Corku jsem odlétal z Ruzyně 21. června. V době, kdy jsem si měl slavnostně přebírat výuční list v oboru umělecký kovář, jsem přelétal nad Německem, minul jsem Anglii, Keltské moře a po dvou

a půl hodinovém letu přistál v Dublinu. Díky Googlu a navigaci jsem se celkem snadno přesunul na autobus, který mě po tříhodinové cestě dopravil do Corku. Tam už na mě čekal můj „pan domácí“.

Překvapila mě milá rodina, kde jsem měl zajištěné ubytování. K dispozici jsem měl vlastní pokoj.

Rodina mě uvítala bohatou večeří sestávající z hamburgeru a domácích hranolek. Musím se přiznat, že Irský dialekt pana domácího byl pro mě takřka nesrozumitelný a rychlá mluva paní domácí jakbysmet. První večer jsem po cestě usnul jako špalek a se zvědavostí očekával, zda stejně vlídné přijetí bude i v práci.

Má stáž probíhala v kovářsko-zámečnické dílně Leaside Forge, majitelů Guse a Jamese. Dílna se nacházela asi pět kilometrů od mého dočasného bydliště v areálu společně s dalšími řemeslnými dílnami. Rozhodl jsem se do práce

docházet pěšky i když jsem mohl využít i místní autobus. Gus i James byli sympatíci kolem třiceti, rychle jsme se skamarádili. Komunikace v angličtině byla s nimi daleko jednodušší a srozumitelnější než s domácími. Pracovní náplní dílny byly veškeré kovářské a zámečnické práce. Dílna byla rozdělena na malou kancelář, hlavní zámečnickou dílnu a kovářnu. Vybavení dílny bylo standartní a odpovídalo velikosti dílny (obráběcí stroje včetně soustruhu, frézy, pásové brusky, svářečky, dva buchary, elektrická výheň, lis, drobné nástroje a vybavení pro kovářské a zámečnické práce). Celkově bych vybavení ohodnotil jako velmi dobré. Uspořádání dílny bych hodnotil jako průměrné.

První den v práci byl spíše seznamovací a myslím, že si mě páni kováři chtěli trochu vyzkoušet a chtěli po mě vykovat hřeb. Myslím, že zkoušku zručnosti jsem zvládl, protože další práci jsem sice vykonával za přítomnosti Guse i Jamese, ale víceméně samostatně. Spolupracoval jsem na zakázce

výroby kovaných polotovarů, zpracování a přípravu konstrukčních překladů, broušení strojních nožů a měl jsem prostor i na výrobu vlastních výrobků.

V rámci pobytu jsem se i zúčastnil místní kovářské soutěže a vyzkoušel jsem si odlévání surového železa.

Ve svém volném čase jsem se hlavně věnoval lovu ryb. Místní příroda je překrásná a řeky jsou zde plné pstruhů. Denně jsem chodil na ryby a krom pár pstruhů se mi na mušku podařilo ulovit i netopýra, ten se mi stal inspirací pro kovanou plastiku. James byl také rybář a měl pro mě pár rybářských typů.

Čtyři týdny uběhly celkem rychle. Ke konci stáže už jsem se těšil domů, hlavně na maminčinu kuchyni. Nechci urazit irské kuchaře, ale česká kuchyně je dle mě daleko lepší.

Co mi daly čtyři týdny v Irsku? Poznal jsem nové fajn lidi, novou zemi, vyzkoušel jsem si být měsíc sám v prostředí, kde se musím spoléhat sám na sebe. V dílně jsem měl možnost pracovat na magnetické brusce. Největším přínosem pro mě byl velký posun v anglické konverzaci a obohacení slovní zásoby, nejen o odborné termíny.

